

Vergaderjaar 2019–2020

29 325

Maatschappelijke Opvang

Nr. 102

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN VOLKSGEZONDHEID, WELZIJN EN SPORT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 17 september 2019

Op 23 augustus jl. publiceerde het CBS de jaarcijfers 2017 en 2018 over het aantal daklozen in Nederland. Er is sprake van een significante stijging in de afgelopen jaren: van 30.500 daklozen in 2016 naar 39.300 daklozen in 2018. Ik vind dat een schrikbarende toename en een onacceptabel hoog aantal.

Het onderzoek «Inzicht in dakloosheid» van het CBS (Kamerstuk 29 325, nr. 95) laat zien dat daklozen vaak een (zeer) laag inkomen hebben en vanuit een toestand van relatieve armoede dakloos raken. Veel daklozen kampen met schulden. Ruim 40% van de daklozen in 2016 kampte met psychische problematiek. Ook het relatief grote aantal daklozen met een migratie-achtergrond valt op. Deze en andere relevante factoren vragen om een integrale benadering van het vraagstuk: zorg en begeleiding, wonen, financiële bestaanszekerheid, opleiding en toeleiding naar werk – al deze aspecten zijn van belang.

De afgelopen periode heb ik met betrokken partijen op diverse manieren gewerkt aan het terugdringen van het aantal daklozen. Zo ondersteun ik met de meerjarenagenda beschermd wonen en maatschappelijke opvang (Kamerstuk 29 325, nr. 93) lokale en regionale partijen om versneld tot de implementatie van het advies van de commissie Dannenberg te komen¹. Met het Actieprogramma Dak- en Thuisloze Jongeren, dat ik op 14 maart jl. lanceerde (Kamerstuk 29 325, nr. 97), wordt gewerkt aan een forse vermindering van het aantal dak- en thuisloze jongeren en het bieden van integrale ondersteuning op alle levensgebieden².

¹ De meerjarenagenda is opgesteld samen met Aedes, Divosa, Federatie Opvang, GGZ Nederland, MIND, Netwerk Directeuren Sociaal Domein (NDSD), RIBW-Alliantie, het Schakelteam Personen met Verward gedrag, Stichting Werkplaats Cliënten Organisaties Maatschappelijke Opvang (COMO), VNG en Zorgverzekeraars Nederland (ZN) en de ministeries van BZK, SZW en JenV.

² Daarbij leg ik bijvoorbeeld ook de verbinding met de Kabinetsbrede Schuldenaanpak.

Gezien de cijfers van het CBS is echter meer nodig om deze ontwikkeling te keren. Daarom komt het Kabinet dit najaar samen met andere (lokale) partijen met een aanvullend plan om het aantal dak- en thuislozen de komende jaren fors terug te dringen. Ook ga ik aan de slag met het nader duiden van de cijfers van het CBS.

Uit de gesprekken die ik met wethouders en andere partijen voer, komt naar voren dat breed behoefte is aan het gezamenlijk realiseren van voldoende geschikte (begeleide) woonplekken, waar (ex-)daklozen met eigen inkomen en voldoende begeleiding een zo zelfstandig mogelijk bestaan kunnen opbouwen. Samen willen we de beoogde transitie «van opvang naar wonen» vormgeven.

Het plan, dat ik komend najaar aan uw Kamer zal sturen, is dan ook bedoeld om deze gezamenlijke integrale inzet strak vorm te geven. Bij de uitwerking betrek ik ook de bestaande mogelijkheden en instrumenten die (lokale) partijen al hebben – maar die nog niet altijd worden benut³ –, de door de Minister van BZK aangekondigde maatregelen op de woningmarkt (Kamerstuk 32 847, nr. 555) en de kansen op het gebied van publiek-private samenwerking, in het licht van de brede maatschappelijke uitdaging op dit terrein.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
P. Blokhuis

---

³ Zo hebben de Staatssecretaris van SZW en ik aan Divosa en VNG gevraagd in kaart te brengen hoe gemeenten de bestaande mogelijkheden beter kunnen benutten.